

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

Isidi Avg. Sacrvm Lvcretia Fida Sacerdos Perp. Rom. Et Avg. Conventvs
Bracaravg. V. D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

ANNO
CHRISTI
675.

ISIDI AVG. SACRVV
LVCRETIA FIDA SACERDOS PERP.
ROM. ET AVG.
CONVENTVS BRACARAVG. V. D.

^b *Vino & aqua.*] De consecrat. dist. 2. Cum omne: & Cyprianus epist. 3. lib. 2. exponens illud: *Bibite vinum quod miscui vobis*, in tota hac epistola id intendit, vt probet, nec calicem cum aqua sine vino recte offerri, neque vinum absque aqua, iuxta Christi traditionem, consecrari. Huius epistolæ meminit D. Augustinus lib. 4. de doct. Christiana, cap. 21. & Concil. Carthag. III. cap. 24. cui D. Augustinus interfuit, sic enim habet: *Vt in sacramentis corporis & sanguinis nihil amplius offeratur quam ipse Dominus tradidit, hoc est, panis & vinum aqua mixtum.* Et habetur de consecrat. dist. 2. cap. In sacramento. Et Innocentius III. errorem eorum correxit, qui dicebant aquam conuerti in phlegma: habeturque libro tertio decretalium titulo de celebratione Missæ, cap. In quadam nostra. Idem Alexander papa & martyr V. a beato Petro in epistola ad omnes orthodoxos: *Non debet (inquit) in calice Domini aut vinum solum aut aqua sola offerri, sed vtrumque permixtum, quia vtrumque ex latere eius in passione sua profluxisse legitur.* Qua de causa sanctus Irenæus calicem vocat temperamentum, libro quarto cap. 47. & calicem mixtum. Et Iulius papa in epistola ad episcopos Ægypti. Ambrosius libro 5. de sacramentis, cap. 1. Sanctus Hieronymus in Marcum, cap. 14. Damascenus libro 4. de orthodoxa fide, cap. 14. Duas hæreses euertit Concilium Trullanum; Can. 32. alteram Hydroparastatarum, qui aqua sola in sancti calicis sacrificio utebantur, (Epiphanius hæresi 30. & 42. de Aquariis, & Augustinus hæresi 44. ad Quodvultdeum, & de ecclesiasticis dogmatibus, cap. 75. *Non debet (inquit) pura aqua inferri, vt quidam sobrietatis falluntur imagine, sed vinum cum aqua mixtum,*) alteram Armeniorum, qui non nisi vinum purum offerunt. Cuius erroris meminit Theophylactus ad cap. 19. Ioannis. Nicephorus lib. 18. cap. 53. Demum Synodus magna Tridentina sess. 22. Can. 9. *Si quis dixerit aquam non miscendam esse vino in calice offerendo, eo quod sit contra Christi institutionem, anathema sit.* Trullana Synodus, quæ sub nomine VI. Synodi circumfertur, Canone 57. vetat ad altare mel & lac offerre: & Canon apostolorum 3. Si quis episcopus.

Cap. 2.
Aqua vino
miscēda est
in consecra-
tione cali-
cis.
Prou. 9.

^c *Antiqua Canonum.*] Vt patet libro 3. decret. tit. de cohabitatione clericorum & mulierum. Concilium Constantinop. VI. cap. 5. & 27. qu. 1. Si quis. Bene ait Augustinus psal. 50. & lib. 50. hom. 21. Mulier longe, libido prope.

Cap. 5.

^d *Etiam sororibus.*] Concilio I. Nicæno cap. 3. contrarium cauetur, videlicet, vt liceat episcopo & presbytero matrem, sororem, amitam, & eas etiam personas habere, quæ suspicionem omnem effugiant. Concilium Carthagin. III. c. 17. hanc vltierius indulgentiam

Quarū mulierum cohabitationem clericus vitare debeat.

Concil. Tom. 15.

Zzz ij

extendit, videlicet, *Vt cum clericis sola matres, auia, matertera, amita, sorores, & filia fratrum aut sororum, & quacumque ex familia, domestica necessitate, etiam antequam ordinarentur, iam cum eis habitabant; vel si filii eorum, iam ordinatis parentibus, uxores acceperint, aut seruis non habentibus in domo, quas ducant, aliunde ducere necessitas fuerit.* Atque huic Concilio D. Augustinus ipse subscripsit, sed quod aliis concessit sibi ipsi interdixit: nam feminarum, & in eis sororis & fratris filia contubernium & familiaritatem vitauit; quippe qui dicere solebat: Etsi propinqua mulieres suspectae non essent, tamen quae ad eas venirent posse suspicionem efficere. De poena quam incurrunt eae mulieres quae contra interdictum clericis cohabitant, habes Concil. Hispalensi I. cap. 3. Conc. Matisconensi Can. 2. cauetur vt nulla mulier in cubiculo episcopi, absque duobus presbyteris, aut certe diaconis, ingredi permittatur. Et Conc. Carthag. I. cap. 3. ex sententia Grati episcopi decernitur, vt in vna domo nullus clericus cum extranea femina commoretur, & cap. 4. neque cum viduis, nisi fuerint germanitate coniuncti. Idem Concilium Carthag. IV. Can. 102. Idem Lucius papa XXI. a Petro, in epistola ad episcopos Galliae & Hispaniae: *Clericus solus (inquit) ad feminae tabernaculum non accedat, neque frequenter properet, sine maioris natu sacerdotis iussione: & ne solus presbyter cum sola femina fabulas misceat: & si quid agnitum fuerit, & ille deponatur, & illa a liminibus ecclesiae arceatur.* Et vt nullus clericus cum extranea habitet femina, nisi soror, aut proxima fuerit, habetur dist. 81. cap. Clericus solus. Gregorius magnus Ianuario episcopo Calaritano, epist. 26. & per totam dist. 81. idem multis sanctorum patrum testimoniis decernitur.

Cap. 6.
Cultus reli-
quiarum re-
ligiosus est.

Intelligit A-
thanasium.

Reliquias collo suo.] Reliquias sanctorum debito honore esse venerandas decretum est Concilio Nicæno II. act. 1. in confess. catholica act. 3. *Seruator (inquit) noster Christus fontes salutes sanctorum reliquias nobis reliquit, multis modis beneficia in debiles fundentes, unguentum redolentis suauitatis scaturientes; & vt inquit magnus doctor, cui ab immortalitate nomen est: Martyrum ossa morbos fugant, in firmis medicantur, caecis visum impartiunt, lepras mundant, tentationes & mæores soluunt; atque id per Christum, qui in ipsis habitat.* Hæc Nicæna Synodus aduersus Iconoclastas. Concilio Trid. sess. 25. sic dicitur: *Sanctorum quoque martyrum, & aliorum cum Christo viuentium sancta corpora, quae viua membra fuerunt Christi, & templum Spiritus sancti, ab ipso ad æternam vitam suscitanda, & glorificanda, a fidelibus veneranda esse, per quae multa beneficia a Deo hominibus præstantur.* Et alia multa de hac re scripta sunt a viris piis & doctis, aduersus impiam hæreticorum audaciam, sanctorum corpora, quae fuerunt Spiritus sancti organa, & viua membra, odio & armis oppugnatum. Præsertim probat reliquiarum antiquissimum cultum sanctus Clemens lib. 6. const. apost. cap. 29. ex contactu cadaueris Elisæi prophetae mortuum suscitantis 4. Reg. 23. Idem Cyril. Hierosol. catech. 18. Et Iosephi ossa iam vita functi prophetantia Eccle. c. 49. August. serm. 29.

ANNO
CHRISTI
675.

de sanctis sic inquit: *Si opem ferre poterat umbra corporis Petri, quanto magis nunc plenitudo virtutis: si tunc supplicantibus proderat aura quaedam pertransientis, quanto magis nunc gratia permanentis. Merito per omnes Christi ecclesias, auro preciosius habetur ferrum illud pœnalarum vinculorum. Si tam medicabilis obumbratio visitantis, quanto magis catena vincētis. Hæc August. Idem probat Basilius hom. 40. ad martyres. Rufin. lib. 1. cap. 35. Sozom. lib. 3. cap. 18. Theod. lib. 3. cap. 10. Verum D. Ambrosius de cultu reliquiarum sic inquit serm. 92. Honoremus beatos martyres, principes fidei, intercessores mundi, pracones regni, coheredes Dei. Quod si dicas mihi: Quid honoras in carne iam resoluta atque consummata, de qua iam Deo nulla cura est? Et ubi est illud, carissimi, quod ipsa veritas loquitur per Prophetam: Preciosa (in-^{Psalm. 115,}quit) est in conspectu Domini mors sanctorum eius. Et paulo post: Honoro ergo in carne martyris exceptas pro Christi nomine cicatrices; honoro viuētis memoriam, perennitatem virtutis; honoro per confessionem Domini sacros cineres. Rursus: Cur autem non honorent corpus illud fideles, quod reuerentur demones, quod affixerunt in supplicio, sed glorificant in sepulcro? Honoro itaque corpus quod Christus honorauit in gladio, quod cum Christo regnabit in calo. Vltimo apponam sancti Hieronymi fragmentum, ex libello aduersus Vigilantium Barcinonensem presbyterum, vel potius aduersus dormientes huius temporis hæreticos scriptum: Ergo sacrilegi sumus (inuehitur in Vigilantium) quando apostolorum basilicas ingredimur? Sacrilegus fuit Constantinus imperator, qui sanctas reliquias Andrea, Luca, & Timothei transtulit Constantinopolim, apud quas demones rugiunt, & inhabitatores Vigilantium se sentire presentiam consentiunt? Sacrilegus dicendus est & nunc Augustus Arcadius, qui ossa beati Samuelis longo post tempore de Iudæa transtulit in Thraciam? Omnes episcopi non solum sacrilegi, sed & fatui iudicandi, qui rem vilissimam, & cineres dissolutos in serico & vase aureo portauerunt? Stulti omnes ecclesiarum populi, qui occurrerunt sanctis reliquiis, & tanta lætitia, quasi presentem viuētemque prophetam cernerent, susceperunt, vt de Palastina vsque Calchedonem iungerentur populorum examina, & in Christi laudem vna voce resonarent? Videlicet adorabant Samuelem, & non Christum, cuius Samuel, & Leuita, & propheta fuit. Hæc Hieronymus. Possumus nos, quod ille de Arcadio sui temporis imperatore dixit, de Philippo Hispaniæ rege catholico & piissimo dicere, aduersus hæreticos huius sæculi. Sacrilegus & nunc dicendus est Philippus, qui reliquias beati Eugenii, & Leocadiæ humeris impositas pie & religiose in ecclesiam Toletanam, Philippo filio, & aliis principibus sociatus, immisit? & in cœnobio D. Laurentii, ab ipso mira structura exædificato, conquistata ex omni Christiano orbe magno studio sanctorum beatas reliquias vasis auro & gemmis clarissimis, & fulgentibus, & cælatis, distinctis, magno cultu & religione colit & veneratur? ita vt Philippus princeps natu maximus, adolescens summæ spei, soleat, detecto capite, genibus flexis, eisque innixus, puluerem vasorum abstergere.*

¶ *Subscriptiones.*] Bracarense II. actum fuit æra 610. anno 2. Mironis regis. Tertium vero post elapsos centum & tres annos, æra 713. Verum ex eadem prouincia in aliis Conciliis interfuerunt episcopi: vt Alarius, siue Hilarius, Aurefinæ ecclesiæ, qui successit Sonæ, qui in VIII. Tolet. subscribit. Bela Britaniensis, vel Britoniensis, vt est in Bracarenfi II. qui successit Seruodei, in VIII. Froaricus Portucalensis, qui Flauio, in X. Tolet. Genetius Tudenfis, qui Beato, in VIII. Isidorus Asturicensis, qui Elpidio, in X. Tolet. Ildulfus Felix Iriensis qui Vincibili in VIII. Tolet. Leodecisius Iulianus Bracarenfis, qui Fructuoso, in X. Tolet. Rectogenis Lucensis, qui Hermenfredo, in X. Tolet.

ANNO
CHRISTI
675.

EPISCOPATVS METROPOLIS BRACARENSIS.

<i>In III. Bracarenfi.</i>	<i>In II. Bracarenfi.</i>	<i>In Conc. apud Lucũ.</i>
Bracara.	Bracara.	Luco.
Aurefina.	Egitania.	Astolica.
Tude.	Conimbrica.	Auria.
Astolica.	Viseo.	Britonia.
Iria.	Lameco.	Tude.
Portucale.	Magneto.	Iria.
Britania.		
Luco.		

In codicibus manuscriptis sunt subscriptiones, vt posuimus: vnde corrupte in aliis ponitur Iulianus Hispalensis. Bela Britaniensis est in manuscripto. Est Bela nomen Gothicum, nunc generosæ familiæ Ayale gentile.

V I T A,
D O N I P A P Æ.

¶ **D**ONVS, natione Romanus, ex patre Mauricio, ^b fedit annum vnum, menses quinque, dies decem. Hic atrium beati Petri apostoli superius, * quod est ante ecclesiam in quadriporticũ magnis marmoribus strauit, sed & ecclesiam apostolorum sitam via Ostiensi, vt decuit, restaurauit, atque dedicauit. Itemque ecclesiam sanctæ Euphemie positam via Appia similiter dedicauit. Clerum quoque diuersis ordinibus & honoribus ampliavit. Hic reperit in vrbe Roma, in monasterio quod appellatur Boetianum, Nestorianitas, monachos Syros, quos per diuersa monasteria diuisit. In quo prædicto monasterio monachos Romanos instituit. Huius temporibus ec-

ANNO
CHRISTI
676.
* quod
paradisus
dicitur,